

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex capite 20. & 21. lib. Exodi, in quibus describitur Dei Clementia, Populi parvor, & Ritus formando Altari præscriptus Lex de servis homicidis, bove cornupeta &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

cundare verbis quæ jubent, Israëlitas *Sanctificari* lavandò vestimenta peccatricis animæ per amaras pœnitentiæ lacrymas. Non audias tantùm leges Dei tui, sed vide, ut iis conformiter vivas, nec unam quidem temerè transgrediendò. *Beati sunt servi illi, quos cum venerit Dominus invenerit vigilantes. Lucæ 12.*

Doctrina 2.

Desumpta ex capite 20. & 21. lib. Exodi, in quibus describitur Dei Clementia, Populi pavor, & Ritus formando Altari præscriptus. Lex de servis homicidis, bove cornupeta &c.

Considera 1. **Q**uanta Dei sit Misericordia & Clementia erga homines: ut offensus vindictam non extendat ultra tertiam vel quartam generationem, prout S. Scriptura citati cap. V. 5. testatur: *Visitans iniquitatem in filios in tertiam & quartam generationem; contra gratias & beneficia sua extendat in Millia.* Aded: ut dicat S. Laurentius Justin. Serm. in Festo Corp. Chr. *Si Authoris tui dona dinumerare volueris, arenam maris, guttas pluviarum & multitudinem reperies superare stellarum.* Sex tantummodò dies olim insumpserat creandò universum Mundum, quadraginta autem impendit, quando aquis Diluvii destruxit creata, ostensurus per hoc, quàm promptus & velox sit in conferendis beneficiis, quàm tardus in vindicando. Simon de Cassia exactiùs perpendens Dei clementiam, peracutè asserit: Deum peritissimum *Aucupem* agere. *Quantam diligentiam auceps impendit capiendis aviculis, percurrrens silvas, pervagans remora ascendens petras? nunc tenaces præparat viscos, nunc insidiosas virgas tegit frondibus, nunc domesticas aves, qui alias suò cantu decipiant, disponit. Adaptat retia, restes funesque explicat: se ipsum intra silvarum dumenta recondens, avidè omnem speculatur occasionem, quâ in casces agat, suâ arte deceptas aviculas.* Haud aliter se gerit Christûs erga humanum genus, quare frequenter divinis in litteris nomen venatoris fortitus est. Quot verba per Evangelium librosque spirituales loquitur, tot retia explicat: quot præmia se sequentibus spondet, tot tenaces viscos præparat: quot metaphoris & parabolis utitur, tot veluti arborum frondibus dulces abscondit dolos: quot viros Apostolicos, tot quoque aves domesticas habet, optime instructas, qui pecca-

N. 102

peccatores quâ verbô, quâ factô sibi attrahant. Testatur de illo Mathæus Evangelista cap. 9. Quot olim circuierit omnes civitates & castella, curaturus omnium languores & infirmitates. Agit hoc per suos Ministros perque custodes angelos etiamnum hodie: ut teste S. Chrysologô sese opponeret Dæmoni, qui juxta effatum Petri: *Circuit, quærens quem devoret.* Ut inquam se huic opponeret, salvandô, quos ille perdere vult, excitandô ad vitam gratiæ, quos ille morte peccati affecit: Subducendô periculis & insidiis, quæ ille struxit: rapiendô è faucibus Inferni, quas ille ad devorandum aperuit. Ingens tamen, & nunquam satis laudanda isthæc Misericordia non afficit peccatores nisi viatores, extinctâ enim vitâ succedit horrendus Rigor Divinæ Justitiæ, quem sensurus peccator præ nimio terrore exclamabit cum Israëlitis v. 19. hujus cap. *Non loquatur nobis Dominus.* Nam quamprimûm ejus tremendam vocem audierit: morietur, morte proh dolor! æternâ.

N. 103.

Confidera 2. Quemlibet Christianum in Baptismate profiteri servitatem Christi, accipiendô vestem Innocentiæ, eâ sub obligatione ferendam qualem Deus servis Judæorum præscripsit v. 3. supra cit. cap. jubens, illos in eadem veste egredi, quâ ingressi sunt. Ita Christianus Innocentiæ vestem, in fonte Baptismatis obtentam, è vita mortali exiens, secum ad æternitatem deferat. Est autem vestis ista ex tam subtili panno confecta, ut summa custodia eidem conservandæ impendenda sit: frangitur non factis tantûm, sed etiam verbis; quin imò etiam ipsis cogitationibus. Ut vestimentum comeditur à minima tinea: ita pravis cogitationibus perditur innocentia. Bombyces sunt ab initio velut grana sinapis, at ubi hæc incaluerint, in vermes evadunt. Non dispar judicium feras de cogitationibus malis, quod agnoscens Didacus stella p. 3. de vanis. Mundi, ait: *Care imprimis sensualitatis semina* (malas cogitationes puta) *de quibus calore pectoris reviviscat vermis mordens & rodens conscientiam.* Magnum Indiarum Apostolum S. Franciscum Xaverium Dæmon dormientem aggredi ausus, impuram ei objecit imaginem, cujus horrore ille fortiter percussus, etiam dormiens tantâ vehementiâ obnitebatur, ut ruptâ pectoris venâ evigilans, multum sanguinem spueret. Satis erit ò Christiane! si fœdâ cogitatione infestatus, vigilans dimidium hujus conatus in resistendo adhibueris. Est reperire non paucos, qui nil mali sibi obventurum suspicantur, et si portas pectoris sui late pandant, pontes versa-

versatiles dimittant, & oppugnantibus tanquam amicorum optimis aditum concedant. Multum alii se fecisse credunt, si indifferenter sese gerant ad malarum cogitationum assultus: quia hoc ipsum non consentire, vix non pro tacito habendum consensu. Ova aspidum imitantur cogitationes malæ, quæ si quis non statim abigat, sed parùm etiam foveat, venenò inficientur. *Ova aspidum ruperunt*, ait Isaias c. 59. & hæc erumpent in regulum. Miraculum æstimabant Barbari evenisse tunc, cum viderunt è manu Pauli pendentem viperam, quæ irruerat in ipsum, nusquam inde læsum: putabant enim fieri non posse, ut invasus non subito corruat, & moriatur. Miraculum & ego reputo: cogitationem malam habere pendulam è pectore, & inde non lædi in conscientia quinimò talem hominem, ut olim Barbari fecere cum Paulo, Deum pronuntio. Plinius lib. 10. c. 74. de aspide scribit, quæ educata in domo cujusdam hominis, cum diu meminem læsisset, catulum tamen peperit. qui filium hospitis occiderit. Haud aliter prava cogitatio, in animæ hospitio jacere permissa, etsi quandoque diutiùs non nocuerit, consensum impetrandò: catulum tamen, motum videlicet carnalem parit, qui non statim expulsus, obtinendò consensum animam necat. *Beatus ergo, dicam meritò cum rege psalmista Psal. 136. Qui tenebit, & allidet parvulos suos ad petram.* Est quidem hoc ipsum res certè non facilis, sed teste S. Greg. M. l. 4. moral. negotium etiam doctissimis facefcens, dum ait: *Facile est, perversa opera vitare, sed nimis difficile est, ab illicita cogitatione mentem corrigere.* Ut enim nodus in tenui filo holoserico factus difficiliter solvitur, quàm factus filò crassò: ita cogitationum nexus ægrè solvuntur ipsi operibus. Rari sunt, qui sibi conscientia ducunt, non excusare se in confessione de habitis cogitationibus malis; nisi certò ipsis constet de habito consensu. Verùm sicut nodus ex subtilissimo factus filò deprehenditur, cum per acum transire debet; ita in Judicii augustissima porta cogitationes illæ nihili æstimatæ deprehenduntur in ostium cæli impingere, non permiffæ transire, donec per purgatorios ignes fuerint penitus solutæ. Si tantus est Justitiæ divinæ rigor, ut teste S. Scripturâ citati cap. V. 24. *Nunc oculum pro oculo, dentem pro dente reddi velit.* Quantus tunc erit, quando Judex est venturus, cuncta strictè discussurus, & nil inultum remissurus?

S

Do-